

tati testandi renunciasset non censetur. Sexto, omnis disponens se juri conformare intelligitur, ut prædixi *num. 9. in fin.* Atqui jus vetat, ne quis sibi potestatem testandi auferat, quod extra dubium est, & adnotatur *num. 1.* Ergo donantis mens non fuit se ea libertate privare contra juris dispositionem. Ultimo tandem expressio ejus, quod tacite inest, nihil operatur, ut præmisi *num. 10.* Sed donator, qui reservat usufructum, ut de eo in vita disponat, idem exprimit, quod tacite subintelligitur: Ergo non potest operari, quod subtrahatur testandi facultas, & per consequens donationis nullitatem. Minor patet, quia per simplicem reservationem usufructus donator retinet jus ad disponendum de bonis ex usufructu quæsitis dum vixerit, seu in vita, cum post mortem aliquid disponere impossibile est, *l. 1. C. de sacros. Eccles.*

13 Nec refragatur his quod per illa verba, *Ut in vita disponat*, excluditur dispositio per ultimam voluntatem, ex communi usu loquendi, quoniam id procedit per argumentum à contrario sensu, cui locus non est quoties subsequitur absurdum, seu absonus intellectus, ut cum pluribus observat Barbosa *tract. de loc. commun. loc. 27. num. 5.* prout contingeret in nostra quæstione, ubi & legum transgressio, & nullitas donationis resultaret: quapropter illa verba potius superflue adjecta præsumi debent, quam ut operentur donationem bonorum, quæ ex usufructu reservato morienti fructuario superessent, ut generaliter docuit post alios Mantic. *de tacit. convent. lib. 13. tit. 9. num. 29.* quod hic maxime obtinebit, cum ea donatio jure prohibeatur.

14 Si is qui usufructum reservavit ad disponendum in vita, intestatus decedat, bona quæ ex usufructu reliquerit, advenientes ab intestato hæredes fructuarii, non ad donatarium bonorum omnium pervenient; quoniam qui non testatur, disponere intelligitur, ut sua hæreditas legitimis successoribus deferatur, *l. Consciuntur 8. de jur. codicill. probat Amat. dict. resol. 76. à num. 33.* Sic de usufructum absolute reservante tradunt Castill. *d. cap. 53. n. 29.* Cancr. *variar. part. 3. cap. 2. num. 121.* Molin. *de just. & jur. disp. 280. num. 12.* Amat. *num. 25.* ubi plures refert. Idem dicendum de reservatione ad disponendum in vita. Tondur. *qq. civil. cap. 41. num. 27.* quoniam verba hæc, ut jam ostendimus, superflua nihil operantur. Dissentit tamen cum aliis Amat. *num. 52.* sed nititur ei fundamento, quod in hac specie donator testari non valet: hoc autem sustineri non posse videtur; nam si donatori non liceat testari, nulla erit donatio, unde omnia ejus bona ad legitimum hæredem spectare constat, donatario penitus remoto, sicuti præmissum est.

15 Verùm Amati opinio possit locum habere, si donatio fieret Ecclesie, vel alii pio operi tunc enim donatio bonorum omnium adhuc quærendorum, etiam nihil reservato, subsistit de jure communi. Religionis enim favore permittitur, ut quis facultate testandi se privet. Molin. *num. 4.* Trentacinq. *variar. lib. 3. tit. de donat. resol. 3. n. 10.* Mathienz. *in l. 8. gloss. 1. n. 9. tit. 10. lib. 5. Recop.* Anton. Gom. *in l. 69. Taur. num. 6.* D. Covar. *in rubric. de testam. part. 2. num. 13.* Castill. *controverf. lib. 4. cap. 53. num. 15.* de quo fusè Card. Mantic. *sup. lib. 13. tit. 28.* Trullench *in Decalog. lib. 7. cap. 16. dub. 10. num. 1.* Hoc casu satis dubium est, si Joannes donaret pio loco omnia bona

sua presentia, ac futura, reservato usufructu, ut de eo in vita disponat, & intestatus moriatur, relictis fructibus perceptis, utrum ad donatarium, vel ad hæredem donatoris pertineant? Et ex Amato *ubi proxime*, pro loco pio respondendum erit. Sed resolutio hæc ambigua redditur ex traditis *sup. num. 12.* ubi probavimus, per hujusmodi clausulam donantem non renunciare testandi facultati, quam si retineat, ab intestato decedens, bona ex usufructu acquisita hæredi relinquet, excludo donatarium, ut prædixi *num. 14.* Tamen quæri posset, an propter Ecclesie, ac Religionis favorem præsumatur, quod voluit donator per illa verba sibi testandi potestatem auferre; nam si hoc concedatur, venientes ab intestato ad hæreditatem donatoris, manebunt à fructibus exclusi, aliàs præferri Ecclesie debebunt.

Pro Ecclesia, & piis locis facit, quod cum hæc sit dubia juris quæstio, ut constat ex præmissis *num. 11.* pro Ecclesia standum est, quia summa est ratio quæ pro Religione facit, *l. sunt persona 43. de Relig. & sumpt. funer. Tiraquell. de privileg. pia causa, priv. 148.* Menoch. *lib. 4. præf. 83. num. 60.* Bobadilla *Pois. lib. 2. cap. 16. num. 12.* Præterea pleræque ex rationibus perpenfis *num. 12.* ad probandum, quod donator non abdicat à se facultatem testandi, deficiunt si Ecclesie doneur, cum donatio etiam sublata illa subsistat, ut asserimus. Ad hæc sæpissimè homines spirituali animæ salutis prospicientes, neglectis consanguineis, bona Ecclesiis, piisque locis, ac operibus conferunt, imò & filiorum obliviscuntur, quod D. Augustinus damnavit, ut habetur *cap. ult. 17. 4.*

Ex quibus colligere licet, quod ubi aliquis bona omnia sua donat in opus pietatis, reservato usufructu, ut de illo disponat in vita, (quam aliud sit quoad privatum donatarium) præsumitur se libertate testandi, & consanguineos legitima successione privare, ac consequenter si absque testamento decesserit, bona quæ ex fructibus reliquerit, donatario operi pio cedere, reiectis ab intestato venientibus. At nihilominus existimo, iudicis arbitrio committendum, an Ecclesia conjunctis præponenda, pensatis circumstantiis ad conjecturandam donatoris mentem, à qua tota res pendet, veluti si legitimi successores illi charissimi, ac valde proximi, egestate pressi, præsertim puellæ virgines existerent, quibus subvenire inter pietatis opera recensetur. Tiraquell. *d. tract. de privileg. in præf. à num. 14. & n. 23.* tunc favore Ecclesie non obstante, non est credendum, quod donator voluerit eas personas à successione prorsus excludere, sed amitti debent, ut bona ex usufructu acquisita percipiant: quod & menti D. Augustini convenit, & egregio comprobatur exemplo Aurelii Carthaginensis Episcopi, qui in simili donatione liberaliter bona donata Ecclesie restituit legitimis successoribus, quæ jure poterat retinere. Hæc omnia procedunt quoties de mente donatoris ambigitur, quæ si pateat, erit omnino servanda.

Verf. Secundo Pauli sententia.

Donatio omnium bonorum presentium, ac futurorum, etiam usufructu reservato, non sustinebitur, si inspecta personæ qualitate nihil, aut parum superesse ad testandum speretur. Sic communiter limitatur Alexandri opinio, de qua *n. 4.*

& tenent P. Molin. *d. disp. 280. num. 13.* Guttier. *de juram. confirm. cap. 11. num. 14. versus finem.* Trentacinq. *sup. d. resol. 3. num. 18. verf. Procedit hæc,* Castill. *d. lib. 4. cap. 53. num. 25.* Molin. *de primog. lib. 2. cap. 10. num. 25.* Mantic. *sup. lib. 13. tit. 32. num. 16.* Tondur. *qq. civil. cap. 41. n. 31.* ubi rectè observat in hoc iudicis arbitrium veritari, ut decernat, an deductis alimentis donantis, quantitas superfit, ut hæredem valeat invenire: quod ita accipio, ut computentur fructus non unius anni, sed aliquorum, prout iudici videatur; non enim computatio strictè faciendâ est, quasi primo anno donator sit decessurus; sed cum moderata temporis latitudine, ut fructus multiplicari possint, & quantitas excedens alimenta augeri ad testandum.

Verf. Tertio eadem ratione.

19 Supponitur hic, quod donatio universalis, de qua nobis est sermo, subsistit quotiescumque donans partem ex bonis suis ad testandum reservat, ut docent Castill. cum pluribus *num. 24.* Tondur. *num. 24. cum seqq.* Trullench *in Decalog. lib. 7. cap. 16. dub. 10. num. 1.* Clar. §. *Donatio, quæst. 19. num. 8.* P. Molin. *num. 14.* Guttier. *num. 15.* Amat. *variar. resol. 76. num. 23.* Mantic. *d. lib. 13. tit. 31. n. 3.* ubi disputat, Molin. *ubi proxime*, Trentacinq. *num. 22.* Fontanel. *de pact. nupt. claus. 4. gloss. 23. num. 1. & 2.* Bocr. *decif. 204. num. 25. cum seqq.* Borel. *in Sum. decif. tit. 10. part. 3. n. 318.* Hermos. *in l. 9. gloss. 1. n. 9. tit. 4. p. 5.*

Verf. Quibus accedit.

20 Omnes pronuper laudati adnotarunt, quod ut donatio subsistat, opus erit quantitate pecunie, vel estimationem rei reservatæ modicam non esse, sed tantam ut verosimiliter donator successorem haberet possit, qui propter commodum se oneribus, ac negotiis hæreditariis implicet, in quo nihil definiti potest, sed iudicis arbitrio relinquatur discernendum, num quantitas ad hunc effectum sufficiat. Castill. *num. 29.* Molin. *sup. Fab. de errorib. Pragm. decad. 48. error. 6.* Fontan. *n. 3.* P. Molin. *ubi proxime*, Gamma *decif. 348. num. 3.* Tondur. *num. 31.* & alii communiter. Sed Clar. *ubi proxime*, docuit ad minimum reservandam quantitatem, aut rem, quæ superet vigesimam partem bonorum, quæ donantur, cui consentiunt Trentacinq. *num. 7.* Guttier. *d. num. 15.* Verius tamen est, quod regula circa hoc nulla statui potest.

Ibi: Ego ut ingenuè fatear.

Sequitur Mantic. *d. tit. 31. ex num. 4.* Guttier. *loc. cit.* Trentacinq. *num. 6.* qui Ripam, & Decium similiter impugnant, cum Castill. *sup. à num. 43.*

Ibi: Nec ex hac consumptione donatio prior.

21 Observandum est, quod donationis substantia non pendet à futuro eventu; nam vel statim valet, vel corrumpitur, solumque inspicitur, an donatori facultas testandi relinquatur, non an tempore mortis habeat, de quo possit disponere. Et enim si donator dissiparet superabundantem portionem, quam ex bonis donatis reservavit, & præ inopia

intestatus decederet, non ideo infirmabitur donatio jure facta. Similiter si is qui omnia bona sua, reservato usufructu sufficiente, donavit, brevi, fructibus non perceptis, obeat intestatus ob bonorum defectum, non retractabitur donatio. Ita sentiunt Mantic. *d. tit. 31. n. 10.* Tondur. *d. cap. 41. num. 33.* Anton. Fab. *in Cod. lib. 8. tit. 34. definit. 9.* Hermos. *ubi sup.* Fontanel. *d. claus. 4. gloss. 22. num. 11. & 25. & gloss. 23. n. 20.* Non urget pro Decio, quod nisi donasset, testari donator posset; nam idem eveniret, si dimidia bonorum parte donata, quam retinuit amitteret; præterquam quod donatio universalis non fuit causa proxima, ac præcisâ non testandi, sed dilapidario, casus, vel mors præmatura donatoris.

Ibi: Hinc etiam deducitur Bart. opinionem.

De qua actum supra, *ex num. 11.* Quando donatio omnium bonorum teneat, vel non, cum variis limitationibus & ampliacionibus tradunt jam laudati, præcipue Mantica, Trentacinq. Castill. Fontanella, & Hermosilla.

Ad Num. 4.

Donatio omnium bonorum presentium jure 23 communi valet, *l. 1. tit. 4. part. 5. l. Omnes 17. §. Lucius, ff. qua in fraud. credit. l. Si quis argentum 15. §. Sed & si quis, C. de donat. P. Molin. de just. & jur. disp. 280. num. 8.* Mantic. *de tacito convent. lib. 13. tit. 25. num. 9.* Anton. Gom. *in l. 69. Taur. num. 1.* Clar. §. *Donatio, quæst. 19. n. 2.* Sord. *decif. 233. à n. 8.* Guttier. *de juram. confirm. cap. 11. num. 1.* Gamma *decif. 26. num. 3.* Molin. *de primog. lib. 2. cap. 10. num. 12.* Trentacinq. *var. lib. 3. tit. de donat. resol. 3. num. 23.* Castill. *controverf. lib. 4. cap. 53. num. 2.* Mathienz. *in l. 8. gloss. 1. num. 3. tit. 10. lib. 5. Recop. Azeved. ibidem, num. 2.*

Jure autem nostro regio aliud est constitutum, 24 ut scilicet donatio universi patrimonii, quod aliquis habet, non subsistat, *l. 8. tit. 10. lib. 5. Recop.* ne quis propriis bonis se spoliaret potius prodigus, quam liberalis: quod adnotant nostrates, Pat. Molin. *num. 2.* Guttier. *num. 5.* Villalob. *Errar. commun. opin. lit. D, num. 167.* Molin. Anton. Gom. Castill. Azeved. Mathienz. *ubi proxime*, Hermosilla *in l. 9. gloss. 1. n. 2. tit. 4. p. 5.*

Circa hanc regiam sancionem quæritur, an 25 donatio bonorum omnium presentium sustineatur, si donans usufructum eorum reservaverit? D. Covar. non valere resolvit, cui adhaeret Mathienz. *sup. num. 5.* Diaz de Mena *addit. ad Gam. decif. 166. ad fin.* Est tamen contrarium verius, ac communiter receptum, quod teneat Molin. *de primog. lib. 2. cap. 10. à num. 22.* Castill. *d. cap. 53. num. 21. cum seqq.* Anton. Gom. *sup. n. 3.* Guttier. *num. 14.* Hermos. *num. 5.* P. Molin. *n. 15. & 16.* Et ita est proculdubio tenendum.

Quæritur, num hujusmodi donatio prohibita 26 Jure Regio, prorsus irrita fiat, vel subsistat, reservata donatori portione congrua, ut se alere, testarique possit? Et quod nullius sit effectus, docent Anton. Gom. *in l. 69. Taur. n. 2.* Mathienz. *d. gloss. 1. num. 4.* P. Molin. *num. 6.* Castill. *n. 2.* Guttier. *num. 3.* Idem de jure communi verum est juxta communem opinionem, quanvis aliqui senserint, donationem bonorum omnium presentium, ac futurorum, quoad presentia consistere,

tere, de quo fusè disputat Cardin. Mantie supra, lib. 13, tit. 26. & præter illum communiter subscribunt P. Molin. Guttier. Castill. & Anton. Gom. ubi proxime, Fontanel. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 21. num. 42. part. 1. Clar. §. Donatio, q. 20. num. 2. Trentacinq. variaz. lib. 3. tit. de donat. resol. 3. num. 9. ubi limitat si adjiciatur clausula, quod donatio valeat meliori modo; quo possit: & sic obtinuisse apud Neapolitanum Senatam refert Vrsill. ad Afflict. decis. 107. n. 4.

27 Donatio hereditatis ex lege Taurina habebitur irrita, Guttier. num. 5. quod idem de jure communi compertum est. Mantie. num. 16. Guttier. num. 4. P. Molin. num. 17. Clar. sup. q. 19. num. 6. Dueñas regula 219. ampliat. 4. Trentacinq. n. 26. Fachin. controu. lib. 6. cap. 94. Thesaur. decis. 226. Cancer. variaz. part. 1. cap. 8. num. 152. Hæc resolutio deducitur ex l. Hereditas 5. C. de pact. convent. l. Pactum quod dotali 15. C. de pact. l. Ex eo 4. C. de imuilib. stipulat. de qua disputat Mantie. d. lib. 13. tit. 33.

28 Eadem constitutione non impediende, donatio bonorum omnium presentium subsistet, primò si juramento roboretur. P. Molin. num. 5. Anton. Gom. num. 4. Mathienz. num. 8. Guttier. num. 13. D. Covar. in rubr. de testam. part. 2. n. 14. Azeved. in l. 8. num. 4. tit. 10. lib. 5. Recop. ubi quadam utitur distinctione non admittenda, ex præmissis supra, num. 21. Secundò si Ecclesiæ, aut alii pio loco, vel operi fiat. Azeved. num. 6. Guttier. num. 7. P. Molin. num. 4. Mathienz. num. 9. Ant. Gom. num. 6. Mieres de majorat. part. 1. quæst. 21. num. 61. Tertio si causâ mortis ea bona donentur. P. Molin. n. 18. Azeved. num. 2. Molin. d. cap. 10. num. 14. Cevall. comm. cont. comm. q. 695. n. 34. Parlador. quotidian. lib. 2. cap. 8. num. 3. Dueñas reg. 217. limit. 1. Dissentit Anton. Gom. sup. n. 5. & dubitat Castill. controuers. lib. 4. cap. 3. num. 11. Sed immeritò, nam cum penes donantes facultas revocandi resideat, cessat omnis ratio prohibitionis. Unde Fontanel. sup. d. caus. 4. gloss. 21. p. 2. num. 56. conclusionem limitat, si apponatur pactum ne donator possit penitere, de quo Consule Guttier. d. tract. de juram. confirmat. cap. 12. ex num. 2. Dueñas reg. 217. qui tenet pacto rejecto, donationem sustinendam. Guttier. num. 4. Quartò dispositioni legis non erit locus si donatio in contractum onerosum transferit, ut si matrimonii gratiâ omnium bonorum intercedat donatio. P. Molin. num. 19. Castill. cum pluribus d. cap. 53. num. 35. Molin. d. cap. 10. num. 17. Ubi autem lex regia locum habet, illi donans renunciare non valet. Mathienz. n. 10. Ant. Gom. n. 1.

SUMMARIUM.

- 1 Distributionum quotidianarum definitio.
- 2 Vtrum expediat, quod illa instituantur.
- 3 Vocantur beneficia manualia, seu victualia, & quare.
- 4 Non sunt, nec dicuntur fructus Beneficii, nisi omnis utilitas in illis consistat. Quod limita ut infra, num. 6. in fin.
- 5 In Beneficii impetratione opus non est de distributionibus mentionem facere, licet valorem fructuum exprimere sit necesse.
- 6 Damna ad fructuum Beneficii restitutionem quotidianas distributiones retinere potest.

Ante Fidei professionem distributiones illas capiat Beneficiarius, sed non fructus ibid.

Dispensatus ad percipiendos fructus absens, non lucrabitur distributiones, ibid.

- 7 Consuetudo, ut qui Divinis Officiis non interfuit, distributiones quotidianas percipiant, non sustinebitur, nisi ex rationabili causa introducta, & num. 14. ubi limitatur, & n. 29.
- 8 Interessentes Divinis Officiis, an possint ex consuetudine, amicitia, aut liberalitate remittere absentibus distributiones, qua illis accrescunt?
- 9 Interessentes Pontifici, Episcopo, vel laico Principi, non lucrantur distributiones quotidianas, etsi fructus percipiant absentes. Idem juris est, si studii gratiâ non interfuit.
- Limitatur utrumque, ibid.
- 10 Dispensatus ut distributiones in absentia percipiat, an fructus capere liceat eidem.
- 11 Differentia, qua versatur inter assistentiam in loco Beneficii, ac interessentiam Divinis Officiis, remissivè.
- 12 Parochus residens, per alium administrans, an fructus jure percipere possit?
- 13 Ubi de jure dubium existit, an quis non assistens Divinis, distributiones capiat, consuetudine introduci poterit, ut ipsas absens lucratur.
- 14 Jure Pontificio damnata sunt maxime Concilio Tridentino omnes consuetudines, quibus licet distributiones capi per illos, qui Choro non adsunt.
- 15 Proponitur quæstio, an post Concilium introducti possit consuetudo, ut non assistentes Divinis lucrantur distributiones.
- 16 De lege prohibente, damnante, & abrogante consuetudinem, remissivè.
- 17 Ubi lex reprobat consuetudinem, exprimens causam irrationabilitatis, etiam de futura consuetudine accipitur, ne deinceps sustineri de novo introducta possit.
- 18 Idem erit quævis lex, non expressâ causâ, consuetudinem ut iniquam, ac reprobam tollit.
- 19 Quævis lex prohibeat, & abroget futuram consuetudinem, mutatis circumstantiis, & ex causa, quam legislator prævidere nequivit, poterit consuetudo subsistere, ac legi derogare contraria.
- 20 Qua consuetudo rationalis, seu irrationabilis censetur.
- 21 Lex abrogans consuetudinem, an futuram comprehendat?
- 22 Lex non abrogat speciales locorum consuetudines, sed solum generalem contrariam, nisi exprimat consuetudinis derogatio.
- 23 Vtrum abrogata consuetudine per legem, immemorialis sublata intelligatur, & num. 24. 25. & 26.
- 27 Consuetudo lucrandi distributiones quotidianas per eos, qui Divinis non interfuit, etiam immemorialis est sublata.
- 28 Consuetudo percipiendi distributiones absque interessentia ex illis justis causis sustinebitur, ex quibus jure licet fructus Beneficii in absentia acquirere.
- 29 Sustinetur Pontificis assensus.
- 30 Canonatum, ac Præbendam obtinens, an duplicem portionem ex distributionibus percipiat, & n. 31. & 32.
- 33 Distributiones, quas non lucrantur non interessentes, an assistentibus accrescant, & n. 34.

35 Habens

- 35 Habens duas præbendas in diversis Ecclesiis, qualiter in utraque distributiones lucrari possit.
- 36 Portio non interessentium absque causa legitima non accrescit, nisi realiter intersentibus, non aliis percipientibus distributiones in absentia.
- 37 Si omnes Beneficarii abfuerint à choro, distributiones Ecclesiæ cedunt.
- 38 Qualis debeat esse assistentia in choro, ut quis lucratur distributiones.
- 39 Morbo impeditus distributiones quotidianas de jure percipit, & num. 48.
- 40 Qualis infirmitas ad hoc sufficiat.
- 41 Famulo infirmo salarium non debetur.
- 42 Limitatur.
- 43 Ad curationem famuli agroti quas expensas dominus facere teneatur.
- 44 De famulo agrotante ad Canonicum non est arguendum, propter rationis diversitatem.
- 45 Beneficiarius infirmus lucratur distributiones, si salute gaudens interesse solebat.
- 46 Consuetudine introduci potest, ne agrotis distributiones præstentur.
- 47 Qui præ senectâ Divinis interesse non valent, distributiones querunt.
- 48 Incidens in morbum propriâ culpâ, non privatur distributionibus, licet non interfit: quod tamen limitatur.
- 49 Qui ob aliquam corporalem necessitatem non interest Divinis, lucratur distributiones.
- 50 Vtrum necesse sit, quod in loco Ecclesiæ resideat?
- 51 Absens propter pestis metum, an distributiones lucratur quotidianas?
- 52 Canonicus à civitate expulsus absque culpa, distributiones consequitur.
- 53 Canonicus carcere detentus, an lucratur distributiones? & n. 54. & 55.
- 54 Excommunicatus num distributiones percipiat? & num. 57. & 58.
- 55 Suspendus ab officio, aut Beneficio, an capiat distributiones? Et quid si Ecclesiâ sit polluta, vel interdicta, ibid.
- 56 Distributiones quomodo restituenda injustè excommunicato, & quo remedio uti possit.
- 57 Suspendus, depositus, & excommunicato egenibus an ex fructibus sui Beneficii præstari debeant alimenta?
- 58 Clericus in Sacris quacunquē censurâ affectus, & etiam actualiter degradatus, teneatur Divinum Officium recitare.
- 59 Beneficiarius non percipiens fructus, quando debeat ratione Beneficii recitare.
- 60 Tenet Beneficium obtinens, an ad Officium Divinum dicendum obligetur? Et quale Beneficium tenet censetur, num. 66.
- 61 Qui nullâ censurâ, aut penâ affectus, absque culpa propria, aut factis fructus Beneficii non percipit, ab onere recitandi liberatur.
- 62 Pensionem non compellitur solvere Beneficiarius, quanquam propriâ culpâ fructus, aut distributiones non percipiat, sed ex illis pensionario debet satisfieri.
- 63 An valeat consuetudo, ut qui non interest omnibus Horis, integrè distributiones lucratur.
- 64 Aliquibus concessum est ministerii causâ, ut absentes lucrantur distributiones.
- 65 Eadem assistentia requiritur ad lucrandum.

D. de Faria Novæ Addit. ad Covar.

elemosynas anniversariorum, qua ad distributiones quotidianas lucrandas desiderantur.

- 71 Residencia de jure in omni Ecclesiastico Beneficio desideratur ad fructuum acquisitionem, & quid in simplicibus consuetudo induxerit.
- 72 De residencia Canonorum post Concilium Tridentinum, remissivè.
- 73 De residencia Parochi, & aliorum quibus cura incumbit animarum, remissivè.
- 74 Eiusmodi residencia obligatio à jure divina procedit, & utrum Parochus possit per alium ministrare? ibid.
- 75 Utrum valeat consuetudo, quod Parochus non residens, fructus Beneficii lucratur, si per substitutum idoneè ministratur? & num. 76.
- 76 Num sustinenda consuetudo, quâ Parochus non residens fructus percipere liceret, deciditur.
- 77 Curam animarum habentes quanto tempore, ad ex quibus causis à suis Ecclesiis abesse permittantur.
- 78 Nulli Principi laico licet Jus Divinum interpretari.
- 79 Ecclesiastico Beneficio annexum est onus recitandi Officium Divinum, quod omittente lethali culpa imputatur; sed hoc restringitur.
- 80 Non recitans Beneficiarius Officium Divinum, quomodo ad restitutionem fructuum teneatur, & num. 82.
- 81 Semestre, quod indulgetur Concilio Lateranensi Beneficiarius, ne intra id teneatur fructus restituere propter omissionem non recitandi, an currat à die obtenti Beneficii, vel possessionis?
- 82 Beneficiarius non recitans uno, aut pluribus diebus, non debet omnes fructus illi correspondentes restituere.

CAPUT XIII.

Distributiones quotidianæ sic communiter definiuntur: Sunt stipendia personalia, qua ex redditibus Ecclesiæ, præter præbendam, aut portionem certam pro Beneficio competentem, Canonicis, Beneficiariis, ac Clericis Cathedralium, sive Collegiarum Divinis Officiis interessentibus pro Divino Officio in choro dicendo tribuntur. Hurtad. de residens. lib. 5. resol. 30. num. 20. Barbosa de jur. Eccles. lib. 3. cap. 18. n. 5.

Querit Navar. de Hor. Canonic. cap. 18. num. 10. 2. an expediat distributionum institutio? Et quanvis objiciat aliqua, tamen affirmativè resolvit; sunt etenim Ecclesiæ, ac Divino cultui, pro cujus frequentia constituuntur, favorabiles. Trident. sess. 21. de reformat. cap. 3. ubi Barbosa n. 2. Moneta de distribut. quotidian. part. 1. q. 5. num. 35. Azeved. in l. 14. n. 17. tit. 3. lib. 1. Recop. nam plerique spe luci etiam ad actus Religionis alacrius accedunt. Qua ratione Tridentina Synodus d. cap. 3. constituit, ut in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis ex cunctis redditibus, quos in eis percipiunt Ecclesiastici, tertia pars deducatur ad distributiones quotidianas, ubi nullæ essent aut ita tenues, ac contemptibiles, ut Beneficarii ad assistendum Divinis Officiis non impellerentur propter lucrum. Cujus decreti meminerunt Molin. sup. num. 24. Cardin. Tusch. lit. D. conclus. 515. num. 1.